

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы крімъ рускихъ святъ о 5-й год. поп. Литер додатокъ «Бюллетенъ на найзнатнѣшіе поїздки» виходить по 2 печат. аркушъ ко 2-му і 15-му і послѣднімъ днамъ кожного місяця. Редакція: Адміністрація підъ Ч 44 улица Галицка. Рукописи звертаються лише на посередину застегненіе оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. бг. однією строчкою печатною, відъ руб. «Надблане» по 20 кр. а. в. Рекламація неопечатаніемъ вѣльшій бг. відъ порта. Предплату і кіоскери приймають: У Львовѣ Адміністрація «Дѣла». У Віднѣ Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Kiewergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижії Agence Haas. Въ Ростові Редакція «Кіевской Старини» въ Клер. почтовій ярди і «Газети Бюро» В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул. д. Ралли 9.

Съ розпочавши мъ ся IV-тимъ четвертикомъ просимо нашихъ Впредплатниковъ поспѣшати съ присыкою предплаты а Довжниківъ просимо о скору сплату залегостей.

Нове товариство політичне „Народна Рада“ одержує зб всѣхъ сторонъ краю сердечній привѣтъ съ заявленнями горячониматії и повного довѣрія.

Вчера члены-основатель „Народної Ради“ уконституувались въ Видѣль провизорично до першого загального збору. Головою — на внесенье п. Юл. Романчука — выбрано д-ра Олександра Огоповскаго, професора права цивильного въ университетѣ львівському; заступникомъ головы п. Юліана Романчука, професора рускої гімназії и посла на соймъ краевый; скарбникомъ п. Василя Нагірного, архітектора и директора „Народної Торговлї“, а секретаремъ д-ра Костя Левицкого, кандидата адвокатури.

Русини-послы у Вѣдні.

Въ генеральній дебатѣ надъ адресою до короны, въ отповѣдь на тронову рѣчъ, въ пословії Русиновъ анѣ одинъ не забирає голосу. А голосилось іхъ до голосу ажъ чотирохъ: п. Ковалський, п. Озаркевичъ, п. Охримовичъ и п. Мандичевский. Одинъ лишь посолъ земель калускої, долинської и бобрецкої не зголосився.

При такій дебатѣ трудно ѹ сподѣватися, ѹби кождий посолъ мѣгъ прйті до голосу. Зъ обохъ сторонъ — за и противъ — записалось по трійціть і кілька бесѣдниківъ. Перші бесѣдники говорять цѣльми годинами, забруднюючи вілька засѣдань, порушать всѣ важнѣшія справы, тожъ потому замікаються дебата а промовляють толькі два генеральнія бесѣдники, котріхъ вибирають тільки посли, що зголосивши, не прйтіли до слова. Зъ пословії Русиновъ, якъ сказано, анѣ одинъ не прйтівъ до голосу. Та й правду сказати, толькі два посли могли мати іку-таку надѣю добитися слова, т. в. сов. Ковалський, записаний на аванціативу мѣсци „проти“ адреси бльшості комісії и о. Озаркевичъ, записаний на десятіть мѣсци за адресою бльшості. Послы же п. Охримовичъ и о. Мандичевский могли напередъ маєти рукою на надѣю промовити „за“ адресою бльшості, бо перші записавши на двадцять-першій, а другій на тридцать-п'ятій мѣсци. Генеральній же бесѣдникомъ інѣ одна вѣ друга сторона не выбрала котрого-небудь въ пословії Русиновъ.

Не мѣши прйті до голосу при генеральній дебатѣ, оба старші посли добилися надѣи промовити въ становища загальному при дебатѣ спеціальній: сов. Ковалський „проти“, а о. Озаркевичъ, въ імені своїмъ и прочиє трехъ правителістечно-митрополичиє посливії, „за“ адресою бльшості. Бесѣдни-

ДѢЛО

Сія подавмо въ „Дѣло“, вастерѣгаючи собѣ опеля виїскати на нихъ свой поглядъ.

Бесѣда пос. В. Ковалського
виголошена въ радѣ державній при спеціальній дебатѣ надъ адресою.

При спеціальній дебатѣ надъ адресою на 13 засѣдань 10 сесії, 23 жовтня, до 22 и 23 устулу забравъ голосъ п. Ковалський. Бесѣдникъ жалує, що не має нагоди забрати слово въ генеральній дебатѣ надъ адресою, тожъ позволяє собѣ зробити се теперъ при 22 устуਪѣ. Бесѣдникъ замѣчає передъ всѣмъ, що въ тронову рѣчі було висказане мнѣння, що намѣренія реформи на полі господарській і соціальній суть бльшої ваги бг. рѣзницороднихъ партійнихъ борбъ, о чѣмъ проєктъ адреси бльшості вовсімъ мовчить. За то проєктъ адреси меншості парламентаріою кладе велику вагу на полагодженіе внутренньихъ партійнихъ борбъ.

„Я чувся-бы певно щасливый“ — каже бесѣдникъ — „наколи-бы явилась хвіля, въ котрій бы партійна борба въ Чехахъ прикоротилася, бо менѣ жаль тихъ силъ, що въ нїй видѣють. Зъ бесѣдѣ дякіхъ панівъ въ правицѣ, моихъ політичніхъ противниківъ, можна бы вивести рѣзвоже надѣю, що неба въ наша домашна распра основно буде полагоджена, бо въ другої сторони зроблено намъ надѣю дякій приречена съ надѣю на лїпше. Я радъ тымъ заявленіямъ, але дѣлу тому хочу близше придивитися, таکъ якъ щира бажаю остаточного полагодженія сего дѣла. Я сучудався, але мене се вдоволило, почувши въ краснорѣчивихъ устъ посла гр. Дѣдушицкого, що бг. всѣ народы австрійській, отже въ народѣ рускій, уважає органично сполучними частинами державы. Але-же, панове, на тїмъ становищія стояла ми звѣдно. Прошу пе-реглянути адресові дебаты въ 1873 и 1879 роковъ та ще и давнїйша. Теперъ стрѣтились мы на тїмъ самѣмъ становищія и наразъ оба стали „шварцгелберами“. Тѣшусь тымъ и моя радобть не замутилася-бы, а обавы розвильлисѧ яко несправдані, наколи-бы друга еманації изъ сторони сего бесѣдника не були викликанія въ менѣ підозрѣння. Сей самий бесѣдникъ піднѣє въ однѣмъ прилюдномъ зборію дома „Ягайлонську ідею“ до високости палядіюма, отже въ якъ-разъ таку ідею, которая намъ противна и на которую не можемо писатися, щасливий, що позбулися давно, слава Богу, польского піановання. Якъ-жеже, гедите Йагайлонську ідею съ ідею австрійскою? Чи думася бесѣдникъ скрѣпiti силу и єднѣсть державы тымъ, що побѣдѣ австрійскої ідеї ставить ще другу? И въ тїмъ мы розходимося, бо такъ якъ панове въ другої (правої) сторони не можутъ ще звѣдно зечися и за-буті на ідею Йагайлонську, то мы Русини стоимо лишь виключно при ідеї австрійской.

Мы, панове, не противники автономії. Хто не хотѣвъ-бы автономної управы? Але для настъ се красне право лишається лише на папері. А понеже въ тїй палатѣ домагаються надѣю дати, то хочу, не ідуши за далеко, до звільненія нашіхъ домашніхъ автономичніхъ відношень навести тутъ одинъ фактъ, на котрій указувашъ я въ тїй палатѣ вже не разъ.

Маю на гадцѣ раду повѣту въ Турцѣ, котрія бг. 1874 р. животѣ и лишалася такою мимо виборівъ въ 1877 р. і піднїйшихъ. Виборы, що виходили въ користь Русиновъ, вношено завсѣгды, а первѣстна рада въ 1874 р. существует деси, хотай лиши толькі на папері, бо дякій єи члены симчасомъ померли, другій виїскалися на повѣту, а лишивши лише секретаря і маршалокъ. І що жучило въ Турцѣ на днїхъ? Зъ всѣхъ сторонъ домагаються вложенія рахунківъ въ бльшої якъ 50.000 зв., котрій будто видало. Але понеже маршалокъ (?) ради не бувъ въ силѣ тѣ рахунки зложити (диви кореспонденція до „Дѣла“ ч. 110 і 111 с. р.), то просто принесъ всѣ акти і касу въ власного дому, де они мѣстилися, до хати ради повѣту и зложивъ тамъ все безъ искви кому-небудь передачи. (Слухайте! Веселость на лївиці). Оғо господарка одної ради повѣту и маєтъ-бы въ додатокъ ще одушевитися автономію красовою або ще обставати за єи розширенемъ, наколи навѣть годъ внати, якъ, въ якому направлени ви-мала-бы розширитися? Чи ще треба бльшше синекуръ, щоби додатки до податковъ ще стали виїшш? Чи мала-бы компетенція ради державної бути обкроена ще бльшше въ користь автономії красової? Мы Русини не бажаємо такого розширення и така автономія не схожа съ силою і єдностею державы.

Якъ стоїть у насъ дѣло съ рѣвноуправ-неніемъ и якъ плекає в. правительство нашіхъ політичніхъ прав, се показали достаточно по-слѣдній выборы.

Прошу почислити тїхъ Русиновъ въ вис. палатѣ, котріхъ Русини сюди вислали. Була-бы се може рѣчъ дуже дразлива. Годъ самому се зробити и для того лишаю сю справу справедливому судови другихъ. Але на дякій пригоды выборчій мушу ввернути увагу, бо якъ разъ они видали виїшш результатъ.

Бесѣдникъ вгадує при тїй нагодѣ о не-правномъ появленю комісара правительстваенного на передвіборчому вѣдбраню виборцівъ въ Золочевѣ і караха грошевихъ, які наложено на протестуючихъ противъ сего безправія (Слухайте! пос. Фігль: Польска господарка! Се страшно!). При тїмъ жадає внесення цѣ. патенту въ 1854 р., въ котрого §. 11 находитися еластичні слова: „Abneigung gegen die Regierung“, котрія властямъ дають въ руки дуже грізне оружье.

Пос. Ковалський говоритъ дальше:

„Згадую, примѣромъ, лишь за пригоду при виборахъ въ Золочевѣ, де п. староста кождого поодинокого виборця просивъ до себе и его говорювавъ, голосувати за свою кандидатомъ. Звѣртаю дальше увагу на вибори въ Жовкви. Тамъ виївся при виборахъ комісарь староста, случайно якісь гр. Дѣдушицькій — не знаю, чи своїкъ п. посла — въ обходився звіборцями ось якъ. Передъ столомъ уставивъ передвісімъ жандарма (Слухайте!), а побѣдѣ него двохъ кримінально слѣдженыхъ засудженихъ людей и приказавъ имъ держувати въ часі виборбъ спокой і порядокъ. Зъ тїй задачѣ виївся згаданий дѣльничності, случайно жиди, въ такій спосібъ, що кождому виборцеви кричали въ ухо імени контр-кандидата (Слухайте!). Явився рускій виборецъ, що случайно не голосувавъ на кандидата гр. Дѣдушицького, то сей трактувавъ

Предплатна на „Дѣло“ для Австроїї: для Россії: въ цѣлій рѣкъ . . 12 зв. на цѣлій рѣкъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 зв. на півъ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 зв. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“: въ цѣлій рѣкъ . . 16 зв. на цѣлій рѣкъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 зв. на півъ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 зв. на чверть року . . 4 рубл.

на саму додатокъ: на саму додатокъ: въ цѣлій рѣкъ . . 5 зв. на цѣлій рѣкъ . . 5 рубл. для Виброниць, окрідно Россії: въ цѣлій рѣкъ . . 15 зв. на півъ року . . 7-50 зв. на чверть року . . 3-75 зв. съ дод. „Бібліотеки“: на саму додатокъ: въ цѣлій рѣкъ . . 19 зв. на цѣлій рѣкъ . . 6 зв. Поздніше число коштує 12 кр. а. в.

его заразъ словами: „Маршь, рушай!“ (Слухайте!) ба, одну громадку виборцівъ въ Кулаковскаго повѣту видалено на розказъ п. комісара просто въ салѣ виборчої, до котрої не вищено іхъ скоршє, ажъ на нихъ прїшла черга до голосовання.

Але-же бо, панове, мы маємо ординацію виборчу и знаємо, якъ права прислугують виборчому комісареву. Якъ лиши вибрано виборчому комісару, має бг. заховатися зовсімъ пасивно. Онь не веде вибору, — предѣдатель комісії поєдває дисциплінарну властъ навѣть надъ п. комісаремъ. Якъ ж-же замкнено виборчий протоколъ а п. комісар спостерѣгъ, що протоколистъ, такожъ виборецъ, зробивъ якусь похибку въ письмѣ, то зв-гнувся въ присутності всѣхъ грубимъ словомъ до него и скричавъ: „Пане, не мѣшайтесь въ седлѣ, коли не умѣєте лучше писати!“

Оттакъ трактовано виборцівъ, такъ поступувано и въ іншихъ мѣсцахъ.

Що ж-же дѣлъ п. комісар таємъ не удалось ему дойти до цѣлі? Нынѣ переслѣдує бг. всѣхъ тїхъ, що не голосували за кандидатомъ п. графа і всѣ суть записаній на его проскрипційнѣмъ списѣ. Примѣромъ сказавши, засуджено трьохъ вйтівцівъ, въ Туринкі, Бутинова и Бататичъ, що голосували за рускимъ кандидатомъ, на грізеві кары по 20 зв. і стягнено заразъ тї гроші, не допустивши ре-курсу. Люде та суть нынѣ беворадні. Що бльшше! Імъ грозить ще за то, що смѣли масти свій власні мнѣнні! (Слухайте!) (Конецъ буде).

Балканський Повѣстстрівъ.

Промова цѣсаря австрійскаго до спільніхъ делегацій дав найлїпши доказъ, що старання всѣхъ державъ, підписавши угоду балканську, зверненій лишь до того, щоби на Балканѣ удержати status quo і що въ тїмъ взгадуванія межи вгадаными державами повна віда. Мимо того давнїй напруженій відносин на Балканѣ не толькі що не ослабли, але до певного степеня ще може і збѣльшилися, въ то однакоже вмѣно, що центръ ваги того напруження перенѣсся теперъ зовсімъ на Болгарію і Сербію. Вчераший телеграми принесли були знову алярмуючу вѣстъ, що будуть-бы сербській війська вступили до Болгарії і що ся послѣдній вимушена була виїслати противъ нихъ свою війська. Вѣстъ ся мала вийти въ жерела болгарского. Въ слѣдъ за нею появилася і друга вѣстъ, вже въ жерела сербского, дементуюча першу. Агентія Гаваса, котрія першу вѣстъ подала, дементувала єи такожъ, але въ тїмъ додаткомъ, що сербській війська заняли лишь цлову комору на своїмъ боцѣ коло Трна — значиться, що они становили вже на самїй гравиції болгарської. Зъ Софії доносать знову, що болгарське министерство війни видало приказъ, щоби регулярній війська болгарській прибували въ посідніхъ маршахъ въ Пловдива до Софії, а російській офіцери мають навѣть дораджувати Болгарію, щоби они помірилися съ Портою і цѣлу свою силу звернули прогибъ Сербії. Въ загалѣ цѣла постава Сербії въ теперѣшній справѣ болгарській виглядає такъ, якъ-бы що умисно лишь яко постражавъ на Болгарію виставивъ і якъ-бы она мала бути тою причиною, задля котрої на бал-

тимомъ гробъ, духъ єго оживляє Україну та проникає що-разъ даліше і ширше навѣть въ маси народу руского въ Галичинѣ і Буковинѣ. Се тревожить тїхъ, що рад-бы стерти зъ лица землї українсько-руській народъ, замазати єго славну бувальщину, зъмальгамувати єго мило-звучну мову, заглушити єго чародйну пісню. Пуста робота! — бо въ природѣ не пропадає марно і нѣкій атомъ, тожъ і зерно, що сїяє Тарасъ на рідній нивѣ, не пропаде а видастъ чи скорше чи познїше єї плодъ.

напоминая обильную трудовую этику прошлого.
Средь такихъ обстоятельствъ можно сказывать
о братстве иъ Южноамериканской конференціи из-
разившейся въ Парижѣ въ 1908 г. Въ конференціи
также участвовали французы, которые
одинаково поручили своему любоводорожному штабу
изъ Страсбурга, подольше конференція состояла
въ Париже, чтобы дать возможность до конца болгарскому
правительству выслушаться до конца болгарского
правительства, чтобы вымыслить такого рода изъ-
менить до Порты Англии подобнаго вида, чтобы
бы державы поразумѣлись на конференціи про-
до тирантру и круга двѣнадцати международныхъ
рѣбъ. Подстегнутое до конференціи это было —
въ самомъ "Шапогъ Zieg." — заслуга проф. Ауге-
мандельмана изъ Берлина.

Що до възможността на Сербия, та она жадна, що бы
або вънешното на Балканъ перешътъ станъ,
або коямъ бы от не удастъ, разширено подстапу-
щото имъ сербското королевство въ на посъль-
дътъ, що бы на сербско-болгарската граница
припадти на будуще мождъшъ такъжъ бъ-
зовищъ, иже течерѣши, котръ искодятъ ини-
циаторъ и миръ въ правъ королевства. Доки
одинокъ конференціи спръвъ не излагодятъ,
буде Сербия чакатъ спокойно, али пристапиша
ко иници.

Щастьо-фіціальны органъ россійскій „Nord“⁴
въ Бруклии вище зику, що паколи-бъ кон-
ференція въ Константинополі не залагодила
справы, то Россія поставитъ внесенье, щобы
до Шлондія вислати межинародну комісію и
дати ёй право на случай потребы возвадити
тъ Порты военню помочи.

ДОПИСИ.

Зъ Долинъскаго.

(Выдоры до ради громадской из Перегинську
Село Перегинсько належить до гр. к. митро-
полія і числитъ 3950 душъ христіянськихъ
а 700 жидошъ. Передъ 40 лѣтами були въ
тому селѣ лише 2 родини жидовскї; але що
тутъ проводится велика фабрика деревомъ въ
лѣсахъ митрополичихъ, то съ часомъ оселі
тутъ такъ велике число жидошъ. Жидовскій
елементъ становить тутъ партію верховодячу.
До ради громадскомъ належать жиды въ пре-
важнімъ числѣ, а помогло имъ до сего то, що
податки обшару двбрекого, т. є. митрополія
вчислювали бтъ давна до податківъ громад-
скихъ. Черезъ то христіанъ випахано зъ пер-
шого круга виборчого, а на ихъ мѣсце прий-
шли жиды. Довго велася борба о то, щоби по-
датки обшару двбрекого, яко до громады не
належачі, викинути изъ спису громадского.
Справа тая була въ розныхъ інстанціяхъ.
Самъ наставъ попередній матр. Іосифъ, видячи
крайду христіанъ, удавався до намѣстництва
щоби податокъ скарбу митрополичого выпу-
щено изъ спису громадского, але все на дармо-
Ажъ сего року, по повныхъ 10 лѣтахъ борбы
рѣшило остаточно намѣстництво, що податокъ

Въ суботу вечеромъ выйшено зъ великимъ
конулы церковной хоругви о рускихъ и держав-
ныхъ барнахъ. Позды вечерий и раній при-
везли значно чилю гостей зб Львова и зъ дру-
гихъ оторбнъ. О 6 годинѣ рано отправлено
утреню въ каплици на І-шомъ поверхъ. Передъ
8 годиною пріняли Преображеній епископъ Іо-
анъ и капитула депутатовъ рускихъ товарищтвъ
зб Львова подъ проводомъ дра Шарапенича. О
8 годинѣ наступило посвачене воды передъ сход-
ами церковными Вир. архиепископомъ о. Григоріемъ
Шашкевичемъ въ супроводѣ капитулы и всесоты.
(Мусимо тутъ запримѣтити, що при цѣломуъ бо-
гослуженю виступали лише самі крылошане пе-
ремышаній безъ посторонніхъ священиківъ, котрыхъ
прабуло до 40 на се торжество.) По водоосвятію
наступило окроплене вийшими отъ церкви.
Пождь зложений зъ самыхъ священиківъ дѣ-
ствующихъ и сбваковъ удаюся зъ-передъ голов-
ныхъ дверей церкви форткою коло дзвонації на
подврье, а оттакъ на коридоръ коло полууднової
закристії на І-шомъ поверхъ и сходами на доль,
дальше коло вовнічної закристії, и вийшовъ го-
ловникою вхолонъ каптульного дома, черезъ
общару двбрекого не має вчинятися до спису
громадского.

Черезъ неправне вчинене податку
двбрекого до податкобъ громадскихъ за бого-
то ж и дѣвъ врійшло до рады, а тіи, по-
выскавши себѣ радныхъ христіанськихъ, ви-
шли лѣсъ громадскій и управляли маєткомъ
громадскимъ вбояніи своєї волї. Найгорше про-
вадилася господарка громадска за війтювство
великого приклонника жидовскаго Дмитра Фе-
доры. Сей маючи и. пр. дозволъ рады громад-
ской продати 1000 штукъ дерева въ лѣса гро-
мадскаго, продавъ на свою руку жидамъ 2500
штукъ. А ще за его попередника въ війтюв-
ство Ивана Депутата, продано жидамъ зрубъ
громадскій (1600 штукъ дерева) за 200 зр.
Жиды заплатили лише 100 зр., взяли за дере-
во до 2000 зр., а ще робили себѣ претенсію до
громады на 800 зр. Въ того винявся довго-
лѣтній процесь, котрый клонився на сторону
жидовъ. Жиды були бы взяли въ секвестр
лѣсъ громадскій, але вмѣшаюся въ ту спору
варожъ Перегиньска о. Василій Небыловецъ
и по бѣлѣтнімъ процесію выратуванъ громаду
отъ утраты лѣса громадскаго. Ще богато ин-
шихъ неправностей въ завѣдуваню маєткомъ
громадскимъ могли-бы мы навести, та на тепер
поминати.

Руска интелигенція мъсцева, якъ о. Василій Небыловець, п. Патрій, п. Легинъ и інші, видячи нещастну господарку маєткомъ громадскимъ, старалися вже б лѣть тому на здѣ зарадити лиху, а то черезъ выборъ дяды громадской самыхъ честныхъ и тверезыхъ людей. Но вйтъ, Дмитро Федоръ, въ по ровумъю съ жидами, такъ умѣвъ повѣсти выбарами, що по дворазовомъ уненажненю выборовъ выбрано третимъ разомъ таки жидовску раду въ складѣ котрои увайшло 14 жидовъ и 16 христіянъ, боляшою частю приклонныхъ жидовъ. Жиды могли тогда выбрать до ради всѣхъ 30 жидовъ, бо выборы не були обвѣщани и черезъ то до выборовъ явилися лише христіяне. Але жиды руководилися тогдѣ "благоразуміемъ", и уважали за потребне выбрать до ради такожъ христіянъ. Не помогли нѣщо протести и рекурсы; выборы були потвердженій, въ тыхъ выборовъ вийшовъ вдигомъ п. Сильв. Голубовскій, управитель добре митрополичихъ въ Перегиньску.

заключенныхъ преостолахъ, а одинъ эъ крыло-
шать эъсъ пушку съ Дарами въ каплицѣ до го-
ловного преостола.

Наступила соборна служба Божа. Хоръ здо-
женный эъ пастомцівъ пережыокожъ и посторон-
ныхъ гостей, эъ такихъ сбывають, якъ пп. Бор-
ковскій, Витошинський, Ставинчій и др., бтопъявъ-
ція службу Божу, якъ не можна лучше. А тре-
ба знать, что хоры въ церкви теперь далеко ви-
ше спущеній, якъ давнійще, тоже и годословъ тре-

з жанды въ свою користь побирали жъто отъ
перегону охочь въ далекихъ сторонахъ; 4) отъ
жанды, що покласть хату на торговиці громад-
сей и мажь платити що року до касы гро-
мадской по 40 зр., не побирали нѣкогого чин-
шу; 5) не учижавъ на то, що жанды столькі
воды извергали на Перегинсько для своихъ
мльнищъ (не обещаніи, разумѣется, ви-
нѣкими слезами, икъ того устава вода до-
мнгася) и що та вода при найменшѣй повенії
затоплює не только Перегинсько, але и околич-
ніе села, икъ Ольховку, Цѣнну, Рожищѣ тѣ-
и наносить людямъ на колька десѧть тысяч
ар. шкоды. Самъ иавѣть ц. к. инженеръ Ра-
шевъ Станиславова, котрый тутъ працювалъ
при регуляції Днінницѣ, відивъ людямъ, що
Днінница мусати Перегинсько відопита, коли
люде вівчасу не обезпечать свого села прти
немъ; 6) не вглядавъ въ точне веденье рахун-
ківъ при поборѣ податковъ черезъ збирача
Івана Лукляна, котрый грошъ громадскій въ
часті въ карты програвъ, а по часті жандамъ
безъ нѣкогой обезеки различивъ, такъ, що ему
брakuє теперь до колька естъ зр. въ податку
громадскаго, за що громада Перегинсько муса-
єти оплачувати теперь екзекуцію. — Тако-
го сподаруєся въ Перегинську вже шести лѣтъ
хочъ п. Голубовскій бувъ выбраний вйткомъ
лише на 3 роки ..

Наконецъ сего року розписано новій виборы. Жиды, утративши першій кругъ виборчій чрезъ выкиненіе податку дворскаго зъ листы громадскои, постаралися о то, що узыкали зновъ перевагу въ вѣршомъ крузеъ виборчомъ чрезъ вчиненіе имъ податку доходового и заробкового разомъ съ додатками и що выразно противятся уставу. Внесенный противъ того протестъ откинувъ п. Голубовскій мотивуючи спознаньемъ, хочъ такъ не будо, бо протестъ внесенъ въ свой часъ. Рекуретъ тыхъ самыхъ причинъ откинуло и д. к староство.

На той подставѣ приступлено дня 12 с. м. до выборовъ. Интелигенція мѣщева, кромѣ п. Голубовскаго, бажающи помочти христіанской громадѣ до выбору честныхъ и тверезыхъ людей въ 2-омъ и 3-омъ кругѣ, бо 1-ій кругъ бувъ призначеный жидамъ, що мають въ нѣмъ первагу, заняла комитетъ и въ порозумѣнію съ многими добромысличими людьми уложено листу кандидатовъ, на котру всѣ згодилися. П написувано картки до голосовання и раздано ихъ межи людей съ тою увагою: що кому залежить на добру громады, най голосу карткою, а хто хоче, щобы господарка и дальше такъ велася, якъ до теперъ, най три має съ жидами. Жиды помѣркували скоро, що въ новой радѣ останутъ въ меншости и отъ що урадили. Въ день выборовъ выступав п. Голубовскій до людей и мовить, що ихъ не потрѣбно только вдішлося, що примусу нема, абы кождый голосувавъ (але есть обовязокъ моральний. Допис.), що вольно устно и картками голосувати. По сїмъ робится п. Голубовскій слабый и подъ поворомъ, що его животъ болить (sic!), отходитъ въ рады, не выбравши впередъ комисіи выборчої. Переведене выборовъ обнявъ, въ припоручнія п. Голубовскаго и за попереднимъ порозумѣніемъ съ жидами, знаний намъ уже Дмитро Федора, который не будучи правно выбранымъ заступникомъ вѣта, бѣ довшого вже часу заступав п. Голубовскаго въ вѣтвствѣ. Сей выбирає до комисіи двохъ жидовъ, котрій вже неразъ стыкалися въ судѣ съ кодексомъ карнимъ, дальше знаного намъ уже вибрача податковъ Ивана Лукляна, и ще одного христіанина. Тіи подъ проводомъ Дмитра Федоры переводить выборы. Заразъ на самбѣ ветушъ ухвалює комисія, що картками голосувати не вольно, хочъ устава выразилъ то позволяетъ, а въ Перегиньску есть то назѣть конечнымъ, бо простому чоловѣкови годѣ 15 именъ т. в. 10 радныхъ а б ихъ заступниковъ гладко выголосити. Жиды голосували въ картокъ, а христіяне свои картки клали до урины. Однакъ кождому христіанину, который бѣдавъ картку, вписану до протоколу: „vi glosiował“. Зъ того вийшло таке, що при обрахованю голосовъ лише тіи имена числено, котрій були поданій устно до протоколу, а хто картку бѣдавъ, тому не враховано того въ голосъ. Христіяне видячи насилуванье права, бѣстушили бѣ дальшого голосування, и висли противъ такого, черезъ жидовъ уложеног., а п. Голубовскимъ одобреного выбору, протестъ. Жиды очевидно своими голосами (бо христіанскихъ голосовъ не чи-слено), выбрали жидовску раду, т. в. 14 жидовъ и 16, переважно собѣ прихильнихъ христіянъ. Такъ отбулися въ Перегиньску выборы до рады громадской!

адресы меншости, въ котрому жадася рѣвного забезпечення и плекання духовыхъ и економичныхъ интересовъ всѣхъ краївъ при забезпеченію єдності и силы державы. По замкненю дебаты промовивъ ген. бесѣдникъ пос. Коронини: „Я и моя тварашъ не можемо голосувати за „органичнимъ развоемъ автономії краївъ“, бо то значило бы починати федерализмъ. Теперѣшної автономії, досить наявъ шарокон, котра для многихъ краївъ есть великомъ добротъ, не хочемо нарушувати але на большу автономію нѣколи не згодимося, бо тогды бѣль краї розвивались бы въ користь меншихъ. При такої автономії меншій краї мубѣли-бы або зовсїмъ свою дѣяльність залишити або принамати то, що имъ призначить Чехія або Галичина... Президентъ министрѣвъ оказалъ недавно, що бажань рѣзныхъ народовъ державы не може брати на вагу золота. На се я не потребую ажъ доказу, що правительство такъ поступає; се знають і другі народы, о чѣмъ розкаже по менѣ одинъ зъ моихъ товаришъ (Очевидно пос. Ковалський Ред.) Фактомъ есть однакожъ, що правительство зовсїмъ не взглядає найсмирнѣйшихъ бажань относичнієя до заведеня въ школѣ и урядѣ языка краевого, але зъ другої оторони робигъ якъ найширші уступки. А коли наась выборцѣ пытають чому се дѣєся, то мы мусимо лише стискати плечима и казати: бо другі народности мають въ радѣ державної бѣльше представителівъ, котрі мають впливъ на голосуванье. За адресою меншості не можемо голосувати а то для того, що она жадає, щоби нѣмецкій языкъ бувъ языкомъ державнимъ, а мы хотѣли-бы забезпечити ему лишь тѣ права, якій онъ и теперъ має... Австрію треба въ двохъ напрямахъ лѣпше управляти якъ яку ишу державу: разъ зо взгляду на интересы матеріальній, а потому и зо взгляду на ідеальній интересы чловѣка и для того мы заувляемо, що будемо противитися цѣлою силою всякимъ реакційнимъ стремленямъ чи то на полі економічномъ, чи політичномъ“. — При голосуваню откнула палата внесене пос. Демеля а приняла стилізацію проекту бѣльшості 173 голосами противъ 149; такъ сама приняла палата 10, 11 и 12 уступы адресы бѣльшості. Коли оттакъ президентъ палаты предложивъ порядокъ дневный слѣдуючого засѣдання пос. Штайнвендеръ выклікавъ въ палатѣ страшный крикъ и неспокой, а то для того, що спроваданье о перенятю земельниць прагоко-духновецкої роздано доперва день передъ тымъ, коли справа мала прійти на порядокъ дневный; бѣль назвавъ то парламента рною комедією. Лѣвица не переставала давати оплеоки, а правща кричати; президентъ дзвонити и кричить, нѣхто его не слухає; въ сали вже темно а крикъ и сварка безъ кінця. Голоси: То скандалъ! Ледве на ледво удалось президентови докричатися, що бѣль усугає ту оправу зъ порядку дневного и тогды доперва розбішлися посоли на потемки и середъ крику зъ палаты.

Дивув нась, що то п. Голубовского такъ
же жидами звяжало, и що его, яко упра-
вителя митрополичихъ добръ въ
Перегиньску склонило, дѣлати въ неко-
ристь громады христіянської?... П. Голубов-
скій тѣшився передъ тымъ якъ найлѣпшимъ
допріянмъ у окличного духовенства якъ и
у Преосв. митрополита. Бувшій митрополить
Іосифъ повѣривъ ему бувъ наявътъ госпо-
дарство лѣсове въ Перегиньску, при ко-
тромъ интересъ очевидно тысячъ стра-
ти въ, хоть теперѣшній куоць при томъ
самомъ интересъ за 3 роки вже тысячъ
заробивъ...

H. H.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорска Монархія (Конецъ разы французской)

(когда разъясняется) наступить ико не
всій змогірності для 24 с. к., бо на 15 насту-
пного того дня відбіті президента підати, що в
слідуючій засіданні поїдомати посланці цього
можна; позаякъ однакожъ по всій змогірності
не буде вже засідання цього року, то більше жалю
для того вільнъ членамъ підати підписаного по-
вого року.

(Эти палаты посланы Специальной делегацией подъ адресою.) На 12 заседанью палаты большинства 22 с. м. разпочалися специальной делегации подъ адресою большинства. Наибольшее опору во то же время наложили представители правиц, найдя въ этомъ крае въ членахъ большинства външнюю политику, которая говорится о "ограниченной розовой автономии краевъ". Наиболее сильное противъ выступающее т. зв. партия посредника въключила Коронинього. Но с. гр. Феторъ заявилъ именемъ моравскихъ пословъ, что они не согласны на таку автономию, которая выходитъ за пределы чистъ противостояния единости и силы державы. По его боязни принятия палата уступить 1 или до 8 адресы большинства. При уступкахъ отъ 9 до 11

забирали голосъ послы Райхеръ, Свежи и Демель. Райхеръ жалуялся на лат. духовенство, котре, якъ казацъ, спекулюе на глупоту сельскаго лю- ду, а надъуживающи вѣры до своихъ агитаций въ Стиріи, подкопуе тымъ самыи вѣру въ народѣ, а правительство на то все давитъ спокойно и рѣвиодушно. Пос. Свежи жалуялся внову, що на Шлееску не признаютъ правъ языковъ сад- вянскихъ въ урядѣ и школѣ. Пос. Демель збивавъ доказы Свежого, а переходячи до адресы сказавъ до правицъ, що она жаде автономіи, на яку Австрія вгодитися не може и предкладъ, щобы замѣтить того уступу принятии уступъ въ адресы меньшости, въ котрому жадесятъ рѣвного забезлечения и плекания духовыхъ и экономичныхъ интересовъ всѣхъ краївъ при забезщечению единости и силы державы. По замкненю дебаты промовиенъ ген. бесѣдникъ пос. Коронини: «Я и моя това-

теп. освіданькою коронини. „Ли ж ми това-
ришъ не можемо голосувати за „органичнимъ роз-
воемъ автономії краївъ“, бо то значило бы поши-
рати федерацізмъ. Теперешної автономії, досить
найти широкой, котра для многихъ краївъ есть
великимъ добромъ, не хочемо нарушувати але
на бóльшу автономію въ коли не згодимося, бо
тогда бóльші краї розвивались бы въ користъ
меншихъ. При такої автономії менший краї ми-
объли-бы або зовсімъ свою діяльність залишити
або принамати то, що имъ призначить Чехія
або Галичина... Президентъ міністрівъ оказалъ
недавно, що бажань розныхъ народовъ державы
не може брати на вагу золота. На се я не по-
требую ажъ доказу, що правительство такъ
поогуває; се знають і другі народы, о чёмъ
расскаже по менѣ одинъ зъ моихъ товари-
шъвъ (Очевидно пос. Ковальській Ред.) Фактою
есть однакожъ, що правительство зовсімъ не у-
взглядняє найсмирнішахъ бажань отвічнихъ
до заведення въ школъ і урядъ языка краевого,
але зъ другої сторони робить якъ найширші
уступки. А коли настъ выборцъ пытають чому се
дѣєся, то мы мусимо лише отискати плечика і
казати: бо другі народности мають въ радѣ
державной бóльше представителівъ, котрі мають
впливъ на голосуванье. За адресою меншої не
можемо голосувати а то для того, що она жадає,
щоби німецкій языкъ бувъ языкомъ державного, —
а мы хотѣли-бы забезпечити ему лише ті права,
якій онъ і теперъ має... Австрію треба въ двохъ
напрямахъ лїшне управляти якъ яку іншу дер-
жаву: разъ зо взгляду на интересы матеріальній,
а потому і зо взгляду на ідеальний интересы чо-
ловѣка і для того мы захищаемо, що будемо про-
тивитися цѣлою всякимъ реакційнимъ
стремленямъ чи то на полі економичномъ, чи по-
латичномъ“. — При голосуваню откинула палата
внесень пос. Демеля а приняла стилізацію про-
екту большості 173 голосами противъ 149; такъ
само приняла палата 10, 11 и 12 уступы адресамъ
большості. Коли оттакъ президентъ палати пред-
ложивъ порядокъ дневный слѣдуючого засѣдання
пос. Штайнвендеръ выкліканъ въ палату страш-
ний крикъ і неопокой, а то для того, що опра-
возданье о перенятю зелїнницъ праоко-духно-
вецкої роздано допервъ день передъ тымъ, коли
справа мала прйті на порядокъ дневный; онъ
назвавъ то парламента рною комедією. Лївиця не
переставала давати оплеоки, а правця кричати; пре-
зидентъ дзвонять і кричить, нѣхто его не слу-
хас; въ сали вже темно а крикъ і сварка безъ
кінця. Голоси: То скандалъ! Ледве не хедво
удалося президентови докричатися, що бъ усу-
ває ту оправу зъ порядку дневного і тогди до-
первъ розбійшлися поолы на потемки і середъ
крику зъ палаты.

На 13 заседанию дня 23 с. м. жаловъ по Ассоциации при специальной дебатѣ поднесена цѣль азбуже до той самой выюты, что и въ Нѣмеччинѣ, оподаткованія капиталистовъ и поднесены клясы рабочихъ въ пос. Тиркъ (антисемитъ) жаловать, чтобы въ адресъ додати: До такого забезпечения (свялять) потребной суть обширній реформы, а до переведенія реформъ потребно усуненія всякаго впливу жидовскаго на кождомъ полѣ жития публичнаго. Внесеніе се уважо, а палата принадѣлугуны адресы вѣжь до 21, да говорятъ о потребѣ и способахъ полѣшения стану экономичнаго. При утрупѣ 22 и 23 проекту адресы большою забравъ голосъ пос. Ковалъцкій и выступивъ насампередъ противъ ягайлопольсковъ идей гр. Душинскаго, заизначающи, что мы Руины, отомстоивъ отновиши идеи австрійской. Дальше выказу-

давъ, якъ у насъ поппмася рѣвнopravностъ
якъ еи выковувано при выборахъ, наводивъ рѣж-
ий факты и сцены при посльдныхъ выборахъ,
оказуваючи на поступраванье старостовъ и урядни-
ковъ, а на посльдокъ перейшовъ и на справу до-
бропильску, за котру обвинявъ правительство
Промовдлвъ ще и поо. Озаркевичъ за адресо
большости; онъ оказать, що онъ и его товариш
стоятъ при правительстве и за автономію кра-
їнъ. Адресоу большости принято на посльдокъ въ
чай читаню на 14 засѣданю дня 24 с. м.

(Спѣльнї делегації) разпочали свои засѣданія въ днѧ 22 с. м. Президентомъ австрійской delegaciї выбрано гр. Фалькенгайна, а его замѣтчи-комъ Хлюмецкого; на письмоводителя выбранъ мѣжъ иными поо. Мадейского. До delegaciї выбрано мѣжъ иными послѣдѣ: кн. Чарторыйско-го, Сангушку, Хшановскаго, Чайковскаго, Черкасскаго, Яворскаго, Гавзнера, Мадейскаго, Смольку и Григорцеа. На першомъ заразъ засѣданію предложивъ гр. Кальпоки прелиминарь бюджету цѣлоп державы на рокъ 1886, зъ котрого выйма ею слѣдующи дагы въ круглыхъ цифрахъ: За-
гальни потребы звычайни выносятъ 114 міліоновъ зъ надзвычайни 5 мил., разомъ 119,724.748 зр.
(въ 1885 р. 119,233.500 зр.) На то есть покрытия въ рѣжныхъ ресортахъ министерства 3,167.527 зъ иныхъ доходовъ 25,914.132 зр. разомъ 29,081.659 зр.; выпадае отже на спѣльнї потребы 90,643.089 зр. Зъ того має 2% покрытии угорскій скарбъ державный въ сумѣ 1,812.861 зр. а заостанку припадае 70% т. е. 62,181.159 зр. на долитавскій край коронныи а 30% т. е. 26,649.068 зр. на Угорщину. Кромъ сего припадае на потребы Боснія и Герцеговинаи 5,955.000 зр., зъ которыхъ має покрытии Долитавія 4.085.130 зр. Угорщина 1,750.770 а угорскій скарбъ державный 119.100 зр.

(Зд промовы цъсарской до спѣльныхъ делега-

Н О В И Н К И

— Въ честь Его Преосвященства Епископа Станиславовского Ю. Пелеша дае руско-народный театральная 1 падолиста с. р. т. е. въ день Его посвящения торжественное представление. Ограждано буде исторична драма дра Омеляна Огоновского „Федъко Острожскій“ съ музицою М. Вербицкого. Роспѣчне представленье кантата, уложене въ честь Преосв. Станиславовскаго Владимира проф. Вахняниномъ, котру отопѣвае хоръ театральный въ народныхъ коотюмахъ.

шорукю доброго успѣху. Въ сльво будь стара-
ся Мое правительство вразъ съ другими дер-
жавами, подпишими угоду берлийску, завес-
и знову порядокъ на Балканъ. Удержанье мира
забезпечене интересовъ монархіи буде и даль-
е задачею моего правительства... За вашу охо-
ту полѣпшити положеніе низшихъ официровъ и
адетовъ пріймѣтъ мою подяку... Культурній и
экономичній относины въ Босніи и Герцеговинѣ
полѣпшаются а правительство постановило
меншти на слѣдуючій рокъ кредитъ для войска
тыхъ краяхъ. Уповаючи на вашу предан-
ность вытаю васъ въ томъ дусѣ сердечно.

Заграницний Державы.

Россія. Россійскій газеты заповѣдуютъ вже въ сльдуючій рокъ нове преобразованье петербургской поліціи; дотеперъшній надзиратель пооинокахъ районовъ будуть усуненій, а на ихъ ёще прійдутъ особы зъ стану „дворянскаго“,

— жалоба п. Кондрата Захарчука, выборца зъ круга перемышлянського, на безправне допущеніе 48 вирилистовъ до голосованія на гр. Станіцкого, була вчера предметомъ розбору въ державномъ трибуналѣ у Вѣдни підъ проводомъ Унгера П. Захарчука заступавъ д-ръ Фридманъ. Вырокъ буде оголошений завтра въ полудне.

— Посвященіе розширеного локаю друкарнѣ тов. и

Заграницні Державы.

Россія. Российскіи газеты заповѣдуютъ вже сълѣдующій рѣкъ нове преобразованье петербургской полиціи; дотеперъшній надзиратель по-новокихъ районовъ будуть усуненій, а на ихъ ѿще прійдутъ особы зъ стану „дворянскаго“, отрыхъ вже доси достаточне число принято. Такъ отже петербургска полиція буде рѣзнистися съ всѣхъ другихъ въ Европѣ, бо буде складаються зъ самой „шляхты“. — Сими днями выѣзжъ зъ Кишенева патріархъ католикосъ всѣхъ времень, Макарій, до Одессы, зъ отакъ оттакъ сработемъ пойде до своеи резиденціи въ Ечмядзинъ. Въ Тифлісѣ будутъ его стрѣчати вице-губернаторъ и други свѣтскій и духовній власти. — Голуднево-російскій часописи жалуются, что Австрія замкнула свою границю для россійскихъ зоръ и овецъ подъ покрывомъ, будто-бы она боялась занесенія заразы до своихъ краевъ на звѣрата. „Южанинъ“ доказуе, что въ тѣмъ лежать зовоѣмъ иныхъ причина а именно та, что Австрія якъ и Нѣмеччина боятся конкуренціи россійской и для того Нѣмеччина волѣе помагаетъ Австріи якъ Россіи и заохочуе еи до такого поступованья. — Мимо всякихъ суперечныхъ голосокъ гр. Толстой обоймае съ днемъ 1 палиста с. р., управу министерства дѣль вну-рѣшныхъ. Ген.-прокураторъ св. синода, Побѣдоносцевъ, вернузъ вже до Петербурга и разпочавъ новъ свою дѣятельность. „Jour. de St. Petersburg“ изъречуе вѣсти, будто-бы побѣдный цѣсарства годился що до компензаты Сербіи и даде, что ержавы згодилися на залагодженѣе справы на юдовъ status quo, которая таку компензату вы-

Нѣмеччина. Отповѣдь гр. Таффого на ин-
тервью пос. Грохольского о выдаюваню По-
лаковъ все ще находить отголосъ въ нѣмецкой пра-
вѣ. Замѣтны есть, что при сїй случайности пише
«Pol. Согг.» о нѣмецкихъ либералахъ въ Австріи.
Загадана часопись доказує такожъ, что пруске пра-
вительство робить то лишь зо взгляду на свои
власнї интересы домашнї и не думає тымъ зо
всімъ наражувати собѣ анѣ сусѣднихъ державъ,
зародностей; оно выступає лишь противъ
подивокихъ зайшлыхъ особъ, котри на нѣмецкїй
скажъ розширяють сусѣдну народність. О австрій-
скихъ либералахъ такъ же загадана газета:
«Гр. Таффе въ своїй отповѣди поставився на кон-
кретне становище невмѣшування въ цѣлу справу
и дѣль симъ доказъ лѣпшого розуміння рѣчи, якъ
либеральна праса вѣденська, котра противится
свої, такъ часто заявлюванї прихильності

тріотпечні рѣчи та заздоровій промовы. Рядъ ихъ розпочавъ Ви. сов. о. Ильницкій, подносячи въ краснорѣчівій промовѣ культурне и цивілізаційне значеніе штуки друкарской въ загалѣ а для нась Руїндовъ въ особенности, а зводачи оттакъ рѣчь до нынѣшнаго торжества подпѣсь тоасть въ честь друкарѣ тов. им. Шевченка, бажаючи ѿ, щобъ широкою струю осыпала на Русь лучъ науки и просвѣтѣ. Зъ дальшихъ заздоровыхъ промовъ принято съ особливымъ ентузіазмомъ писаній разлиторомъ. Дѣло же Гоголя

— внесенный редакторомъ „Дѣла“ Ив. Белеемъ на
руки о. Торопьского тоасть въ честь высоко-за-
служеного для розвою нашей словесности, па-
триотичнаго духовенства рускаго; дальше подне-
сены проф. дромъ Олекоандромъ Огоновскимъ
тоасть въ честь многодѣльного тѣла учитель-
скаго рускoi гимназiи, а такожь и дальши тоа-

— именованія. В. Герговичъ именованый канцеп-
лиотомъ дирекціи поліція у Львовѣ. — Асистен-
тами почтовыми именованія: И. Балицкій въ Дро-
гобычи, И. Краткій въ Сtryю, И. Розенфельдъ
въ Тернополи, І. Бурянъ въ Бережанахъ, І. Кра-
меръ въ Подволочискахъ, М. Носковскій въ Бу-
чачи и І. Ляковницкій у Львовѣ.

шихъ, проф. Анатоля Вахнянина, проф. д-ра Олександра Огоновскаго, щирого проводника русской молодежи (подпись п. Олесницкій), посла Юл. Романчука, неутрудимого деятеля на поля политичной организаци и просвѣты русского народа (подпись о. Ал. Стефановичь), п. Мих. Косака, одного из ветеранов «Фаленія».

сака, одного зъ ветерановъ-дѣятелѣвъ, и др.;
въ честь русскихъ ремѣсниковъ и промышленни-
ковъ на руки пп. Спожарскаго и В. Нагорнаго,
въ честь тружениковъ друкарнѣ и пр. За любою
та щирою размовою, за горячими патріотич-
до суду въ Калуши.

ными бесѣдами сходивъ швидко часъ збраной громадѣ. Торжество закіячивъ одушевлено принятый всѣми тоасть на зробѣтъ, славу и успѣшну дѣяльноть для добра народу — нового нашего политичногого товариства !

— При выборѣ посла до сойму зъ мѣста Станиславо
ва буде борба мѣжъ двома кандидатами: д-ромъ
Згурскимъ и д-ромъ Каминьскимъ. Русины оче-
зупо бѣжали.

видно будуть голосувати на дра Кампіньского.
— Видѣль товариства „Академичне Братство“ повідомляє своїхъ товаришъвъ, що дня 1 листопада о 2-ой годинѣ зъ полудня на університетѣ отбудутся передвиборчі загальні зборы.
— Трагична смерть бл. п. Кліма Охримовича, адъюнкта зъ Галича. Въ томъ дѣлѣ пишуть намъ зъ Ставиславова: „У насъ зновъ свѣжа могила! Клімъ

— Селяне губернії кіевской стали послѣдними ро-
ками выселятися дуже численно на Кавказъ.

тритичну дѣяльность згорнувъ коло себе руске мѣщанство галицкое та окочичну Русь, — и судилось ему гинути. Завѣдатель добръ гр. Войтѣха Дѣдушицкого въ Єзуполи, п. Загурскій, запросивъ до себе на ловы бл. п. Охримовича зъ Галича и авскультанта зъ Сганиловова п. С—— ского. Въ хатѣ п. Загурокого збиралося всѣ ужо въ дорогу, а п. С——скій выбиравъ собѣ стрѣльбу до руки. Въ томъ курокъ зацепивъ о гузикъ, стрѣльба выпалила и цѣлый набой прошивъ животъ бл. п. Охримовича. П. С—— скій въ росицу схопивъ за револьверъ и хотѣвъ заразъ себѣ застрѣлiti, та присутній силою тому перешкодили. Пок. Охримовичъ мучився ще добу и скончавъ.

Щоби спиниги се переселене, выдавъ кіївской губернаторъ циркуляръ до подвластныхъ мировыхъ посередниковъ и исправникъ, щоби охочихъ до выходу по можности здержували. Причиною выселеня есть въ бѣльшої части убожество.

— Карту Великои Болгаріи іп спрѣ выготовивъ якійсь предпріемщикъ въ Софії и робитъ на нѣй огромній интересы. Границѣ нової державы простираются до Адріянополя и обоймаютъ вилаеты косовскій, новобазарскій и частину Сербії (!).

— Подземну церковь зъ грецкихъ часоў открыто недавно пôдъ одною зъ турецкихъ святынь въ Царгородѣ. Церковь складається зъ колькохъ подземныхъ склеповъ, а на стѣнахъ сихъ склеповъ вилнїють ше слѣди релігійнихъ маючинъ.

— Доповняючай выборъ одного члена рады повѣтовои въ Перемышли зъ мѣстъ розписаний на 24 л. падолиста с. р.

— Конкурсъ на пять стипендій для дѣтей селянъ-скихъ по рѣчныхъ 90 зр. зъ Фундаціи Щаст. Скибивъскаго розписавъ Выдѣль краевый. Сти-пендіи тѣ, подъ именемъ „хлопокъ“ привначеній для бѣдныхъ сыновъ селянъскихъ безъ розницѣ вѣры и народности учениковъ школъ середныхъ и высшихъ.

— Зъ Калуша пишутъ вамъ: Горы наші отъ трехъ днѣвъ бѣлють отъ снѣгу. Сего року мы-

— Конфискаты послѣднаго числа „Нового „Зеркала“ не затвердивъ ц. к. судъ краевый карный а то для браку знаменъ якого будь каридостойнаго чину. Противъ сему рѣшеню внесла супротивленіе ц. к. прокураторія державна, и зъ сей причины предложено акта ц. к. вышому судови краевому

— Нова читальня засновується въ Мужиловѣ, пов.
Лодгаецкого. Въ томъ самомъ селѣ заводится на-
ука хорального співу въ поть. Учить сопѣвати
мѣсцевый парохъ о. Бараповскій. Щасть Боже
мужиловской громадѣ до заведеня у себе всякихъ
южиточныхъ и разумныхъ порядковъ!

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

На конкурсъ розписана дні 23 жовтня до ч.
6886 парохія Розгірче, дек. болехівського. Ре-
чинець до 17 грудня с. р.

— Жи́дъ зрои́сь съ нимъ се́часъ при овѣд-
кахъ умову того рода, що сторона отступаюча
тъ намѣреной женитьбы має заплатити против-
ной сторонѣ 50 зр. за заводъ. Коля гооподарь
ыгверезивоя, отпала ему охота овататись съ
рендарскою родиною а то тымъ больше, що
зочка его, дознавшись о томъ, пошла въ прав-
иве отчаянье и навѣть хотѣла отобрati ообѣ-
ктие. Тымчасомъ арендарь стоїть при умовѣ и
омагаєсь або отдать дѣвчину его сынови або
платити умовлену кару, котра розумѣєсь, яко
бѣцяна по цяному, есть суиротивъ права не-
ажною.

